

Viola Szandra

az origó körül

*a tenger tarajos hulláma.
vízfürtök az origó körül.*

*mintha tekintetünkkel tereelnék
tucatnyi hullámgenerációt.
sziklának csapódnak,
majd szelíden simulnak a mólóhoz,
a hullámtörésben emberi sors
tükröződik vissza.*

a tenger lebegés

*nyaralásfotóba véletlenül beleszaladó gyerekek,
puttók a fénykép idejében, amely sosem volt igaz,
csak elképzelttem, milyen lehetett volna veled ott.
pillanatnélküliség.
rögzített méz- emlékezet.
lehetett volna.*

*mire az ész megfejténé,
új szív ciklus kezdődik.*

avignoni sárga

*ezen a szigeten
más az ingerületvezetés sebessége,
avignoni sárga és dobbanás-vörös a reggel,
a napszakok szakralitása megemel.*

*a majomkenyérfa és a magasabb cédrusok
állandósága már-már parancsoló,
ugyanolyanok veled, nélküled, nélkülem,
ami változik, csak a bennem,
a belső beszéd lexikalitása,
de legvégül az is formátlan marad.*

naplementeszobor

*szobor ez a fa és szobor ez a naplemente,
átszobrozódnak egy másik napban álló
fába és naplementébe.
nincs átmenet,
csak állandó állapotok,
akár a fényképen a rohanás mozdulatlansága.*

*nyári feneketlen a hőség,
kétszárnyú szemvillanás,
épp elkapni a fecskék cikázását,
nincs történés, mindent én gondolok,
kinyitom a szemem,
a jövő ősképe tekintetemben.*

egy hely

*emlék van ebben a partszakaszban,
a sziklákban, a homokban,
a kövek, mint a meleget, még
egy darabig tartják az emlékeket
aztán, kisugározzák magukból
a kivételes történések retorikáját,
a hullámok sem sodorják el.*